

Sygn. akt VI U 1272/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 listopada 2021 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący Sędzia Maciej Flinik

Protokolant – starszy sekretarz sądowy M. W.

po rozpoznaniu w dniu 15 listopada 2021 r. w Bydgoszczy

na rozprawie

odwołania: A. T.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

z dnia 18 lutego 2020 r., znak: (...)

w sprawie: A. T.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o rentę socjalną

oddala odwołanie.

Sygn. akt VI U 1272/20

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 18 lutego 2020 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B., na podstawie art. 4 ustawy z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej odmówił A. T. prawa do renty socjalnej, albowiem zgodnie z orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS z dnia 17 lutego 2020r. nie jest on całkowicie niezdolny do pracy.

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł ubezpieczony opisując schorzenia, na które cierpi od urodzenia i które skutkują jego niezdolnością do pracy. Argumentował, iż z uwagi na niską wysokość otrzymywanego świadczenia był zmuszony podjąć pracę. Wniósł o przyznanie mu renty socjalnej.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. wniósł o jego oddalenie podtrzymując dotychczasową dokumentację.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje :

Ubezpieczony A. T. ma 30 lat. Ukończył zasadniczą szkołę zawodową w zawodzie krawca, liceum ogólnokształcące (bez matury) , policealne 2 letnie studium zaoczne jako opiekun środowiskowy, policealne 2 letnie studium zaoczne jako opiekun jako asystent osoby niepełnosprawnej, policealne 2 letnie studium zaoczne jako technik usług kosmetycznych. Na swojej drodze zawodowej wykonywał prace pomocnika mistrza poligrafii (niecały rok), a następnie prace

pracownika ochrony. Obecnie pozostaje zatrudniony na stanowisku pracownika ochrony – w portierni pracownik obchodowy, praca nocna. Legitymuje się umiarkowanym stopniem niepełnosprawności.

/ dowód : zeznania ubezpieczonego - zapis AV k. 69 , orzeczenie o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności k. 8 akt sprawy /

Rozpoznaje się u niego niedosłuch obustronny zmysłowo – nerwowy , mózgowie porażenie dziecięce , niedowład czterokończynowy z przewagą kończyn dolnych, ograniczone zaburzenia nastroju aktualnie o miernym nasileniu w trakcie leczenia. Powyższe schorzenia nie powodują jego całkowitej niezdolności do pracy.

/ dowód : opinie biegłych k. 35 – 36 , 44- 46, 103- 103 v akt sprawy /

W latach 2016 – 2019 (do 31 sierpnia) w/w- ny korzystał z prawa do renty socjalnej.

/bezsporne /

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił w oparciu o dokumentację znajdującą się w aktach sprawy i zeznania ubezpieczonego oraz w głównej mierze na podstawie opinii biegłych sądowych – otolaryngologa , okulisty oraz zespołu biegłych w składzie specjalista medycyny przemysłowej, neurolog, ortopeda , psychiatra i psycholog kliniczny. Sąd podzielił w całości wnioski opinii biegłych. Opinie są wyczerpujące, logiczne i zgodne z zakresami fachowej wiedzy medycznej, w związku z czym nie ma podstaw do ich podważenia. Biegli sądowi są doświadczonymi specjalistami z tych dziedzin medycyny , które odpowiadają schorzeniom wnioskodawcy. Opinię wydali po zapoznaniu się z dokumentami leczenia i po przeprowadzeniu właściwych badań.

Odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie. Na wstępie trzeba zauważyć, że renta socjalna ma charakter świadczenia zabezpieczającego, a jej celem jest kompensowanie braku możliwości nabycia uprawnień do świadczeń z systemu ubezpieczenia społecznego ze względu na to, że całkowita niezdolność do pracy powstała przed wejściem na rynek pracy. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej (Dz. U. Nr 135, poz. 1268 ze u zm.), świadczenie to przysługuje osobie pełnoletniej całkowicie niezdolnej do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało: przed ukończeniem 18 roku życia, w trakcie nauki lub nauki w szkole wyższej przed ukończeniem 25 roku życia lub w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej. W ustępie 2 wskazano, że osobie, która spełniła warunki określone w ust. 1, przysługuje renta socjalna stała – jeżeli całkowita niezdolność do pracy jest trwała, bądź renta socjalna okresowa – jeżeli całkowita niezdolność do pracy jest okresowa. Ustalenia całkowitej niezdolności do pracy dokonuje się na zasadach i w trybie określonych w ustawie o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, stosując odpowiednio (w myśl art. 5 i 15) m.in. art. 12-14 tej ustawy. Zgodnie więc z art. 12 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (j.t: Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.) niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu (ust. 1). Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy (ust. 2). Częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji (ust. 3). Zgodnie natomiast z treścią art. 13 ust. 1 ustawy przy ocenie stopnia i przewidywanego okresu niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się: stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji (pkt 1); możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne (pkt 2).

Z materiału dowodowego zebranego w sprawie wynika, iż ubezpieczony pomimo stwierdzanych u niego , niewątpliwych, występujących od dzieciństwa schorzeń nie jest całkowicie niezdolny do pracy . Wyuczył się w kilku zawodach, które pomimo stanu zdrowia może wykonywać . Przeciwwskazania dotyczą prac w narażeniu na ponadnormatywne działanie hałasu, na wysokości i przy maszynach niebezpiecznych. Niewątpliwym jest , iż takowe warunki pracy nie występują w przypadku wykonywania obowiązków krawca, opiekuna środowiskowego (asystenta

osób niepełnosprawnych), technika usług kosmetycznych czy nawet przy obecnie wykonywanych pracach pracownika ochrony. Ubezpieczony przyznał zresztą, iż schorzenia na jakie cierpi nie umożliwiałyby mu pracy w zawodzie krawca, ale jak stwierdził „nie lubi tego zawodu, to jest ciężki zawód”, k. 66 akt. Podobnie nie wykluczył możliwości wykonywania wyuczonego zawodu technika usług kosmetycznych, przynajmniej w odniesieniu do czynności nie wymagających długotrwałej pozycji stojącej. Jako pracownik ochrony wykonuje pracę głównie „siedzącą” – na portierni samochodowej oraz prace administracyjne („papierowe”) w biurze. Biegli sądowi między innymi wskazali, - rozpoznawany u ubezpieczonego obustronny niedosłuch (zaprotezowany) z zachowaną wydolnością społeczną słuchu w jednym obecnie aparacie,

- ubezpieczony nie hospitalizowany psychiatrycznie, depresja „w stanie spoczynku”, „nastrój dobry, świadomość jasna, orientacja pełna, odpowiedzi w płaszczyźnie pytań

- chód dwunożny, samodzielny, naprzemienny, ruchomość w stawach w pełnym zakresie

-w okularach posiada dobrą ostrość wzroku obu oczu do dali do bliży

Na tej podstawie uznali, iż ubezpieczony nie jest całkowicie niezdolny do pracy – nie utracił zdolności do jakiegokolwiek pracy. Z powyższym koresponduje fakt wieloletniej, kontynuowanej po dzień dzisiejszy aktywności zawodowej ubezpieczonego. Konkluzja biegłych co do niewystępowania u ubezpieczonego całkowitej niezdolności do pracy jest zgodna z orzeczeniami lekarza orzecznika oraz komisji lekarskiej ZUS. Należy zauważyć, iż do tych samych - zbieżnych wniosków odnośnie stanu zdrowia ubezpieczonego oraz jego przekładania się na zdolność do pracy (braku całkowitej niezdolności do pracy) doszło łącznie 11 lekarzy (lekarz orzecznik, trzyosobowa komisja lekarska ZUS, laryngolog, okulista i pięciosobowy zespół biegłych sądowych). Ubezpieczony nie będąc całkowicie niezdolnym do pracy nie spełnia ustawowej przesłanki prawa do renty socjalnej.

Z uwagi na powyższe, Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji (oddalił odwołanie jako bezzasadne).

Sędzia Maciej Flinik